

potrebno za uspešno izvedbo projekta. Kako sta delovala Pasijonska hiša na Mestnem trgu in Pasijonski tabor v nekdanji vojašnici, kako sta potekala izbor in izdelava pasijonskih spominkov in kakšna je bila kulinarična ponudba v času uprizoritev. V slikovitih opisih se skupaj z romarji, ki so širili glas o uprizoritvi, podamo po Sloveniji in zamejstvu.

Po pregledu aktivnosti, namenjenih vzdrževanju pasijonske kondicije in kronološkemu pregledu dogodkov v času priprav na novo uprizoritev, publikacijo zaključujejo *Pasijonske normalije*. Predstavijo Listino o vpisu Škofjeloškega pasijona v register žive dediščine in Odlok o gledaliških prireditvah Škofjeloškega pasijona.

Vsebinsko lepo dopolnjujejo risbe Janeza Plestenjaka, ki so se v slikarjevi skirci znašle ob prejšnjih uprizoritvah ŠP.

PESMI, KI SLAVIJO ŠPORT

Doneski 20

Wierzyński, Kazimierz: Olimpijski venec (prevod Tine Debeljak, likovna oprema Bara Remec); Škofja Loka : Muzejsko društvo, 2009, 214 str.

Leta 1928 se je na pesniški natečaj, ki je bil organiziran ob IX. olimpijskih igrah v Amsterdamu, s svojo pesnitvijo Olimpijski venec prijavil tudi mladi poljski pesnik Kazimierz Wierzyński. Bil je več kot uspešen, saj je prejel zlato odličje – lovorov venec svetovnega olimpijskega zmagovalca. Po zaslugi našega rojaka dr. Tineta Debeljaka pa smo, sicer z več kot 60 letno zamudo, prevod slavospeva športnim disciplinam dobili tudi Slovenci. Debeljak je prevod pripravil že leta 1945, konec vojne pa je izid knjige odložil. Debeljak je moral zapustiti domovino in njegov tipkopis, že opremljen z linorezi svakinje Bare Remec, je ostal v hrambi Narodne in univerzitetne knjižnice v Ljubljani. Ideja o natisu je ponovno oživila ob postavitvi Debeljakovega kipa v Aleji znamenitih Ločanov leta 2003. V letu 2009 je tako MD Škofja Loka v zbirki Doneski pod št. 20 izdalo še vedno aktualen prevod Olimpijskega venca in ga opremilo z Debeljakovo spremno besedo, ki je nastala leta 1977, v prevajalčevi novi domovini Argentini.

Knjigo je dodatno obogatila študija o dr. Tinetu Debeljaku in slovenski polonistiki v diaspori, urednika dr. Nikolaja Ježa. V spremni besedi spregovori o vzrokih za nastanek zbirke ter o Debeljakovi odločitvi za prevod, o Debeljaku kot povezovalcu slovenskega s slovanskim in njegovi silni prevajalski ter pisateljski ustvarjalni moči, ki je tudi v Argentini dobila plodna tla za

rast. Celovita predstavitev dr. Debeljaka kot prevajalca torej.

Pomemben korak k boljšemu poznavanju zamolčanega slovenskega rojaka je naredila tudi dr. Rozina Švent, ki je zbrala gradivo za bibliografijo dr. Debeljaka. Z njim se je ukvarjala že nekaj let, vendar jo je vseeno presenetila količina napisanega in objavljenega. Zbrala je podatke o vsem, kar je dostopno v Sloveniji in zapušča naslednikom dobro izhodišče za preučevanje širokega Debeljakovega opusa.

POMEMBEN LOŠKI ROJAK

Doneski 21

Primc, Aleš; Furlan, Boštjan; Košir, Tone:

Ivan Oman, glas ljudstva v prelomnem času, ob 80-letnici; Ljubljana : Inštitut za gospodarske in družbene študije, Škofja Loka : Muzejsko društvo, 2009, 252 str.

S to številko Doneskov je MD Škofja Loka ponovno sledilo pobudi, da se v knjižni obliki loti predstavitev pomembnih loških rojakov. Po Marjanu Gabrijelčiču, ki mu je bila namenjena 17. številka Doneskov, je v 21. številki predstavljen Ivan Oman, ki je prav v letu 2009 praznoval 80 let.

Glas ljudstva in poljanski kmet, kakor si sam rad pravi, se je že konec šestdesetih let pojavljal v loškem političnem življenju, ko je bil delegat občinske skupščine, nato predsednik Krajevne skupnosti Zminec in predsednik Kmetijske zadruge Škofja Loka, kjer je globlje spoznaval probleme kmetijstva. Vse do leta 1988 je bil nepogrešljiv pri vseh večjih pobudah slovenskih kmetov in prav zato postal predsednik iniciativnega odbora za ustanovitev Slovenske kmečke zveze,

predhodnice Slovenske ljudske stranke, ki jo je do leta 1992 tudi vodil. Leta 1990 je bil kot kandidat Slovenske kmečke zveze in koalicije Demos izvoljen kot član predsedstva Republike Slovenije in bil v letih 1992 do 1996 poslanec v Državnem zboru RS.

Ves čas pa preprost, skromen, načelen in velik človek.

Avtorji v knjigi osvetlijo življenje Ivana Omana, od mladih nog do današnjih dni, s poudarkom na prelomnih časih, ko se je rojevala nova država. Zanimivo in poučno branje, ki v zadnjem prispevku – Oporoka Ivana Omana – nikogar ne bo pustilo ravnodušnega.

Ivan Oman na predstavitvi knjige v Galeriji Franceta Miheliča, 14. oktobra 2009. (foto: Aleksander Igličar)